

prima instanță: R. Costru
(Judecătoria Nisporeni)
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

Dosarul nr.2ra-2398/15

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Iuliana Oprea

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Arnăuț Vitali,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Arnăuț Vitali împotriva lui Musteață Andrei, Musteață Victoria și Cernatu Mihail, intervenient accesoriu notarul public Alexandru Șişcanu privind declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare și recunoașterea valabilității contractului de împrumut,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Arnăuț Vitali și menținută hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 22 octombrie 2014,

c o n s t a ț ă:

La 16 ianuarie 2014, Arnăuț Vitali a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Musteață Andrei și Musteață Victoria, intervenient accesoriu notarul public Alexandru Șişcanu privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea valabilității contractului de împrumut.

În motivarea acțiunii, reclamantul Arnăuț Vitali a invocat că la 16 iulie 2013, a încheiat cu Musteață Andrei contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr.21 din str. Păcii, 3g, or. Ialoveni, autentificat notarial de către notarul public Alexandru Șişcanu.

Conform contractului imobilul a fost estimat în suma de 3 850 Euro, echivalentul sumei de 63 487 lei.

Consideră reclamantul că contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 16 iulie 2013, este unul simulat, deoarece dînsul nu a avut intenția de a înstrăina bunul imobil cu achitarea costului acestuia, dar prin încheierea acestui contract s-a ascuns o tranzacție de împrumut și anume, dînsul avînd o datorie de 3 500 Euro față de Arnăuț Alexei și nefiind angajat în cîmpul muncii, a fost nevoit să ia de la Musteață Victoria sora lui Andrei Musteață cu titlu de împrumut suma de 63 487 lei, iar părțile s-au limitat la încheierea contractului de vânzare-cumpărare pentru a garanta executarea obligațiilor de împrumut.

Afirmă reclamantul că prețul de piață a unui bun analogic în or. Nisporeni, este semnificativ mai mare decît cel stabilit în contract, fapt ce dovedește că contractul de vânzare-cumpărare a fost unul simulat.

Menționează reclamantul că autoarea acestei tranzacții simulate este Musteață Victoria, cea care a fost de acord să-i împrumute suma de 3 500 Euro pe o perioadă de 2 luni cu 10 % dobânda lunară cu condiția perfectării contractului de vânzare-cumpărare, în calitate de cumpărător figurînd fratele acesteia Musteață Andrei, iar la acel moment neavînd altă soluție a fost de acord cu condiția încheierii unui contract de vânzare-cumpărare.

Susține reclamantul că la expirarea celor 2 luni de la acordarea împrumutului la adresarea sa către Musteață Victoria că este gata să restituie suma datorată, aceasta a refuzat primirea banilor, motivînd că ea nu a dat bani cu împrumut, dar a procurat apartamentul nr.21 din str. Păcii, 3g, or. Ialoveni.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul și-a modificat și concretizat pretențiile din acțiune, solicitînd în final declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 16 iulie 2013, încheiat între Arnăut Vitali și Musteață Andrei și contractul de vânzare-cumpărare din 30 septembrie 2013, încheiat între Andrei Musteață și Cernatu Mihail cu recunoașterea valabilității contractului de împrumut încheiat între Arnăut Vitali, Musteață Andrei și Musteață Victoria.

Prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 22 octombrie 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, a fost respins apelul declarat de către Arnăut Vitali și menținută hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 22 octombrie 2014.

La 04 august 2015, Arnăut Vitali a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015 și hotărârii Judecătoriei Nisporeni din 22 octombrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, Arnăut Vitali a indicat că instanțele ierarhic inferioare au apreciat în mod arbitrar probele administrate, precum și au interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante ale pricinii, iar concluziile instanțelor vin în contradicție cu ultimele, erori ce au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Susține recurentul că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație că prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 16 iulie 2013, încheiat între dînsul și Andrei Musteață s-a ascuns o tranzacție de împrumut, iar suma achitată în urma încheierii contractului de vânzare-cumpărare este una derizorie care nu corespunde prețului real al unui imobil pe piață, fapt ce demonstrează că în realitate nu a avut scopul de a vinde bunul imobil, dar într-o anumită măsură gajat sau ipotecat în scopul stingerii împrumutului acordat de către Musteață Victoria.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015 a fost expediată în adresa recurentului la 02 iunie 2015 (f.d.154), însă date, despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Arnăut Vitali la 04 august 2015 se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 25 august 2015, în adresa intimațiilor Musteață Andrei, Musteață Victoria, Cernatu Mihail a fost expediată copia recursului declarat de către Arnăuț Vitali cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 25 septembrie 2015, intimații Musteață Andrei și Musteață Victoria au depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Arnăuț Vitali cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015 și hotărârii Judecătorei Nisporeni din 22 octombrie 2014, pe care le consideră legale și întemeiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu referința depusă și materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Arnăuț Vitali este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Arnăuț Vitali nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul argumentul recurentului precum că a prezentat destule probe întru confirmarea caracterului simulat al contractului de vânzare-cumpărare din 16 iulie 2013, deoarece este declarativ. Or, unicul fapt invocat în acest sens de către recurentul-reclamant Arnăut Vitali este prețul bunului imobil indicat în contractul pretins a fi mai mic decât prețul mediu de piață, însă acesta nu poate servi drept temei de nulitate, încheierea contractului fiind benevolă, acesta exteriorizându-și voința îndreptată anume spre vânzarea imobilului la prețul convenit de comun acord cu cumpărătorul.

Iar în condițiile în care nu s-a confirmat caracterul simulat al contractului de vânzare-cumpărare din 16 iulie 2013, nu pot fi reținute argumentele recurentului-reclamant privind nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 30 septembrie 2013 ca fiind unul subsecvent primului, cu atât mai mult nefiind invocată și probată rea credința cumpărătorului Cernatu Mihail.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Arnăut Vitali, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Arnăut Vitali, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea

